

Швець Ф. Д. [1: ORCID ID: 0000-0001-9163-142X],

к.т.н., доцент,

Василів В. Б. [1: ORCID ID: 0000-0003-4152-3345],

к.т.н., доцент,

Швець М. Д. [1: ORCID ID: 0000-0003-1445-5199],

к.т.н., доцент

¹Національний університет водного господарства та природокористування, м. Рівне

ВПЛИВ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА РОЗВИТОК ЕКОНОМІЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ УКРАЇНИ

У статті розкрито поняття «інновація», «інноваційна технологія» та економічний потенціал. Розглянуто класифікацію інновацій, процес впровадження інноваційних технологій на підприємствах. Встановлено, що впровадження інноваційних технологій у виробничий процес підприємств має бути синхронізованим зі стратегією їх розвитку на основі розробки ефективної системи управління бізнес-процесами з урахуванням ресурсних можливостей і обмежень, що дозволить ним перейти на якісно новий рівень. Розкрито вплив внутрішніх та зовнішніх чинників на впровадження інноваційних технологій. Встановлені та згруповані за напрямками основні проблеми, з якими стикається більшість промислових підприємств в процесі використання нових технологій. Визначено потенційні переваги впровадження інноваційних технологій у контексті підтримки сталого промислового розвитку. Виявлений вплив інноваційних технологій на характеристики та функціональність товарів і послуг, що призводить до збільшення доходу та конкурентоспроможності підприємств. Встановлено, що інноваційні технології створюють можливості для відновлення індустріалізації та прискорення економічного зростання підприємств шляхом створення нових товарів та інтеграції виробничої діяльності і сфери послуг. Визначено напрями удосконалення процесу впровадження інноваційних технологій на підприємстві. Встановлено, що інноваційний розвиток підприємств позитивно впливає на економічний потенціал країни та залежить від ефективних векторів їх економічного розвитку, пріоритетних напрямів діяльності, оптимізації витрат, перспектив покращення ринкових позицій, підвищення якості продукції, забезпечення конкурентоспроможності в цілому.

Ключові слова: інновації; технології; інноваційні технології; впровадження; економічний потенціал.

Постановка проблеми. Прагнення підприємств до економічного розвитку завжди зіштовхується з необхідністю впровадження

інноваційних технологій. Адже практично для всіх підприємств вихід на новий, більш конкурентний рівень розвитку пов'язаний із виробництвом та реалізацією нової продукції, яка є не тільки якісною та технологічно досконалою, але й такою, яка потрібна споживачам, відповідає їхнім запитам та очікуванням. Саме така продукція здатна забезпечити конкурентні переваги підприємств на ринку та дозволити отримувати максимальний прибуток.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Оскільки інноваційні технології у вітчизняній та світовій економіці є дуже актуальними, ним приділялась та приділяється значна увага вчених-економістів, серед яких можна виділити Жаліло Я., Геєць В., Барро Р., Макогон Ю., Кравченко В., Сухоруков А., Ромер П. та багатьох інших. Тим не менше, з плином часу на всіх підприємствах відбуваються зміни, й інноваційні технології є як причиною, так і наслідком цих змін, а отже, потребують постійного моніторингу та дослідження.

Постановка завдання. Метою статті є обґрунтування теоретичних засад та розробка практичних рекомендацій щодо удосконалення процесу впровадження інноваційних технологій на підприємствах та їх вплив на розвиток економічного потенціалу України.

Виклад основного матеріалу. Інновація – кінцевий результат інноваційної діяльності, який має форму втілення у вигляді нового чи вдосконаленого продукту (товару, роботи, послуги), виробничого процесу, маркетингового чи організаційного методу в веденні бізнесу, зовнішніх зв'язках, організації робочого місця.

Законом України «Про інноваційну діяльність» визначено, що інновація – це «новостворена (застосована) і (або) вдосконалена конкурентоздатна технологія, продукція або послуги, а також організаційно-технічне рішення виробничого, адміністративного, комерційного або іншого характеру, що істотно поліпшує структуру та якість виробництва і (або) соціальної сфери» [1].

Розвиток інноваційних технологій докорінно змінює характер виробництва, нівелюючи межі між різними виробничими системами. Досягнення в розвитку передових/проривних технологій, таких як робототехніка, штучний інтелект, адитивне виробництво та технології аналізу даних, пропонують чудові можливості для прискорення інноваційного процесу та розвитку економічного потенціалу країни.

Економічний потенціал країни характеризується можливостями національної економіки виробляти матеріальні блага, надавати послуги, задовольняти економічні потреби суспільства. Ці можливості дають всі наявні в країні ресурси – виробничі, матеріальні, трудові,

природні, фінансові, науково-технічні, інформаційні та ін. Проте, конкурентоспроможність будь-якого підприємства, при рівних вищеперерахованих ресурсах, визначається технологічним рівнем, його інноваційною складовою, яка і становить основу економічного потенціалу підприємства та країни в цілому.

Західні науковці розуміють інновації як нові продукти (послуги), так і як технологічні інновації. Інновації як нові продукти – це продукти, що сприймаються як новими виробниками, так і кінцевими споживачами. Процеси інновації сприймаються як нові процеси, що знижують вартість виробництва і дають змогу виробляти нові продукти. Технологічні інновації включають зміни в процесі виробництва наявних товарів та послуг чи розробку абсолютно нових видів товарів та послуг, а також можуть містити в собі застосування досягнень технології до наявного продукту чи для створення нового [2, С. 300].

При з'ясуванні сутності інноваційної технології доцільно насамперед розглянути особливості класифікації інновацій. О. В. Євтушевська поділяє інновації на такі види [3, С. 16]:

- ✓ виробничі інновації (інноваційні розробки, які застосовуються у виробничому процесі для створення нової продукції);
- ✓ психолого-комунікативні інновації (засоби спілкування, частково робототехніка і космонавтика, мистецькі і освітні інновації);
- ✓ побутові інновації (побутова техніка, транспортні засоби, архітектура);
- ✓ екологічні інновації (створення генно-модифікованих культур, використання біостимуляторів росту рослин, клонування тварин тощо).

Інноваційні технології також виступають у ролі нових каналів пошуку та зв'язку щодо вдосконалення роботи з постачальниками, клієнтами, працівниками та мають форму нових рішень в управлінні підприємством [3].

Інноваційні технології – це сукупність методів і засобів, що підтримують етапи впровадження інновацій для забезпечення інноваційної діяльності. Технології, спрямовані на формування системного, творчого та технічного мислення і здатність генерувати нестандартні технічні ідеї, при вирішенні творчих, виробничих завдань.

Для впровадження на підприємствах інноваційних технологій необхідний безперервний процес, що передбачає виконання наступних етапів:

- ✓ пошук креативних ідей, технологій, рішень;

- ✓ апробація технології у виробничих процесах підприємства в незначному масштабі;
- ✓ застосування технології на рівні всього підприємства;
- ✓ оцінка окупності від застосування інноваційної технології (на основі методу дисконтування).

Впровадження інноваційних технологій у виробничий процес підприємства має бути синхронізованим зі стратегічним плануванням та системою бюджетування на основі розробки ефективної системи управління бізнес-процесами з урахуванням ресурсних можливостей і обмежень, що дозволить йому перейти на якісно новий рівень.

На впровадження інноваційних технологій мають вплив внутрішні та зовнішні чинники [4, С. 122]:

1. Внутрішні чинники:

- ✓ прагнення покращити параметри функціонування підприємства;
- ✓ завоювання лідерських позицій на ринку;
- ✓ освоєння нових сфер діяльності;
- ✓ інноваційне мислення.

2. Зовнішні чинники:

- ✓ зміна технологічних процесів у галузі;
- ✓ стимулювання впровадження інновацій;
- ✓ інформаційно-консультаційна підтримка впровадження інновацій.

Слід зауважити, що інноваційна активність підприємств досить часто обмежується такими чинниками, як негативний діловий клімат, що супроводжується надмірним фіскальним тиском, інертною роллю держави в захисті інтелектуальної власності та майже відсутністю державної підтримки інноваційних підприємств.

Особливістю створення та розповсюдження інноваційних технологій є високий рівень їх концентрації в окремих країнах, особливо в частині патентної та експортної діяльності. На десять економік-лідерів припадає 90% всіх виданих у світі патентів та 70% всього експорту, який безпосередньо пов'язаний з указаними технологіями. Це група провідних країн з розробки інноваційних виробничих технологій та технологій діджиталізації. До цих країн належать (у порядку розміру частки ринку): США, Японія, Німеччина, Китай, Тайвань, Франція, Швейцарія, Великобританія, Південна Корея та Нідерланди. Вказані 10 країн не тільки винаходять нові технології, але також здійснюють експорт на світових ринках товарів. Ще 40 економік – переслідувачі (серед них Канада, Австралія, Бразилія, Австрія та ін.), активно працюють із цими технологіями,

однак з меншою інтенсивністю. Решта – 29 країн «ті, що запізнилися» та 88 країн – відсталі, спостерігається низька активність або повна відсутність участі в глобальній розробці та використанні цих технологій [5]. За рівнем впровадження інноваційних технологій, згідно з даними «Звіту про промисловий розвиток-2020. Індустріалізація в цифрову епоху» (UNIDO), Україна приєдналась до групи 29 країн, що запізнилися. Незважаючи на окремі успіхи, Україна все ще не в змозі повністю перетворити потенціал сучасних інноваційних технологій в економічні та соціальні вигоди (дивіденди), а військові дії тільки ускладнюють цей процес.

Сьогодні незначна кількість виробників запроваджують інноваційні технології. Водночас ці технології нерівномірно розподілені по галузях. Через різний рівень технологічності та виробничих процесів певні галузі більш або менш схильні до впровадження інноваційних технологій.

Переважає більшість промислових підприємств у процесі використання нових технологій стикається з конкретними проблемами. Ці проблеми можуть бути згруповані за такими напрямками (Andreoni та Anzolin, 2019) [6].

Базовий потенціал. Виробничий потенціал, необхідний для поглинання, розгортання та розповсюдження інноваційних технологій вздовж ланцюгів постачання, обмежений та нерівномірно розподілений. При цьому вказані технології підвищили «поріг базового потенціалу» внаслідок об'єднання нових та існуючих технологій у складні інтегровані технологічні системи.

Модернізація та інтеграція. Якщо компанії вже вклали кошти у технології попереднього покоління, їм необхідно навчитися модернізувати та інтегрувати інноваційні технології у свої існуючі виробничі підприємства. На цьому фоні нові підприємства створюються рідше, оскільки це вимагає значних довгострокових інвестицій та доступу до ринків.

Цифрова інфраструктура. Нові технології вимагають суттєвої інфраструктури для використання у виробництві. Виникають серйозні проблеми у забезпеченні доступної та якісної електроенергії, а також надійного зв'язку. Внаслідок наявності цих та інших проблемних зон в інфраструктурі, інвестиції в технології можуть стати занадто ризиковими та фінансово недоцільними для окремих підприємств.

Доступ та доступність. Інноваційні технології, як правило, контролюються провідними компаніями. Відповідно, більшість підприємств значною мірою покладаються на трансфер цих технологій, і в багатьох випадках, навіть за мобілізації ресурсів для

доступу до них, залишаються залежними від постачальників апаратних та програмних компонентів.

Вирішальне значення в контексті впровадження та використання інноваційних технологій має інвестиційний, технологічний та виробничий потенціал. Продуктивність пов'язана з досвідом, навчанням на практиці та поведінкою персоналу, який бере участь у виробництві. Інвестиційний і технологічний потенціали інтегровані зі змінними виробничого потенціалу, що ідеально підкреслює їх унікальність.

Вказані потенціали передбачають наявність технічних знань, ресурсів та навичок, необхідних компаніям з точки зору розробки і використання обладнання та технологій, виробництва, розширення зайнятості та подальшого вдосконалення технічних можливостей і ділової активності. Сукупність вказаних потенціалів забезпечують високий рівень впровадження нових технологічних процесів.

Це також вказує на зростаючу важливість навичок пов'язаних із технологіями, таких як взаємодія людини з машиною. Основна причина полягає в тому, що нові технології вимагають від співробітників роботи в інтегрованих командах і швидкого вивчення процедур і систем.

До потенційних переваг впровадження інноваційних технологій у контексті підтримки сталого промислового розвитку можна віднести:

- ✓ забезпечення створення та впровадження на ринок інноваційних продуктів, що сприяють появі нових галузей промисловості, відповідних робочих місць та доходів;

- ✓ сприяння підвищенню ефективності виробництва шляхом цифровізації та взаємозв'язку виробничих процесів (оптимізація енергоефективності та витрат, зниження операційних витрат, покращення використання капіталу, якість людських ресурсів та зв'язку із сферою послуг);

- ✓ поліпшення умов праці промислових працівників шляхом впровадження нових процесів праці і доручень, підвищення кваліфікаційних стандартів робочої сили;

- ✓ сприяння екологічній стійкості процесів промислового виробництва;

- ✓ сприяння розвитку наукомістких бізнес-послуг;

- ✓ забезпечення високої продуктивності підприємств.

Ці переваги також збільшують ризики, тому немає гарантії, що ці ефекти не призведуть до інших змін. Отримання прибутку залежить від галузі та галузевих умов діяльності підприємства.

Інноваційні технології покращують характеристики та функціональність товарів і послуг (включно з інноваційними продуктами, налаштуваннями та часом виходу на ринок), що призводить до збільшення доходу та більш конкурентоспроможного пакету товарів і послуг. Наприклад, сучасні промислові компанії можуть використовувати промисловий інтернет для постійного збору даних для виконання різноманітних завдань, таких як:

- ✓ підвищення якості виконання виробничих операцій і скорочення тривалості виробничого циклу;

- ✓ поліпшення технічного обслуговування обладнання за рахунок більш точного прогнозування рівня зносу деталей і моментів виходу обладнання з ладу, що усуває необхідність планово-попереджувальних ремонтів та спричинення тривалої зупинки обладнання;

- ✓ глибоке та відносно недороге дослідження цільових груп споживачів і покращені маркетингові можливості;

- ✓ точне відстеження запасів матеріалів до одиниці вимірювання товару та ефективніше управління ланцюгом постачання (наприклад, враховують місце розташування, температуру, вологість та інші параметри навколишнього середовища, що можуть вплинути на якість кінцевого продукту);

- ✓ RFID-мітки (Radio Frequency Identification), прикріплені до деталей, блоків і вузлів, автоматично зчитуються за допомогою радіосигналів, що виключає можливість використання контрафактних деталей;

- ✓ підвищення безпеки виробництва завдяки автоматичному контролю за використанням шкідливих і отруйних речовин;

- ✓ зниження експлуатаційних витрат завдяки автоматичному ввімкненню/вимкненню систем освітлення та кондиціонування;

- ✓ відстеження руху транспорту та оптимізація маршруту транспортування, а також аналіз поведінки водіїв;

- ✓ управління персоналом та ідентифікація особи, включаючи зони закритих об'єктів, таких як державні установи, військові бази тощо;

- ✓ прийняття більш обґрунтованих операційних рішень на основі більш глибокого аналізу;

- ✓ зміцнення партнерських відносини з дистриб'юторами, партнерами та клієнтами.

Аналіз даних дає змогу скористатися перевагами збору й аналізу інформації про клієнтів у реальному часі, забезпечуючи пряму відповідь на запити клієнтів і сприяючи економічно ефективній

масовій персоналізації продуктів. Розуміння поведінки клієнтів може створити значні конкурентні переваги для нових продуктів, послуг і рішень. Зміни відкривають нові організаційні та бізнес-можливості за рахунок створення послуг у промисловому виробництві.

Таким чином, інноваційні технології створюють можливості для відновлення індустріалізації та прискорення економічного зростання шляхом створення нових товарів та інтеграції виробничої діяльності і сфери послуг.

Впровадження інноваційних технологій у промислове виробництво потребує додаткової підтримки з боку інших секторів економіки, особливо наукоємних послуг, які забезпечують ІТ та цифрові рішення, необхідні для впровадження «розумного» виробництва. Ця тісна взаємодія з послугами може потенційно збільшити синергію промислового виробництва та створення нових робочих місць.

Інноваційні технології впливають і на соціальні аспекти промислового виробництва. За рахунок впровадження нових технологічних процесів і розподілу завдань, підвищення рівня кваліфікації працівників можна поліпшити умови праці промислово-виробничого персоналу. Розширення співпраці між людьми та роботами (колаборативними роботами), що створить «змішану» робочу силу. Технології безпеки та спостереження підвищують безпеку та покращають умови праці на робочому місці.

Інноваційні технології мають високі показники екологічності. Особливо це стосується технологій, пов'язаних із робототехнікою, машинним навчанням, системами cad/cam і, меншою мірою, технологій адитивного виробництва. Найважливішою особливістю цих технологій, яку відзначили патентні експерти, є їхній потенціал щодо зменшення викидів парникових газів.

Для забезпечення готовності до розробки та використання нових технологій вживаються певні аспекти, зокрема розробка рамкових умов, стимулювання попиту та використання вже діючих ініціатив, а також підвищення необхідних навичок та дослідницького потенціалу.

Рамкові умови включають інституціоналізацію багатостороннього підходу до розвитку промислової політики. Запровадження передових цифрових виробничих технологій потребує великих зусиль у розробці рамкових умов, пов'язаних із правовою базою та цифровою інфраструктурою, інституційним середовищем для розробки політики та існуванням каналів для міжнародного співробітництва та передачі технологій. Розробка нової

промислової політики у цьому середовищі має ґрунтуватися на тісній співпраці між приватним та державним секторами, в рамках якого керівними принципами мають стати навчання (визначення стримувальних чинників), експериментування (пошук способів усунення таких стримуючих чинників), координація (залучення всіх зацікавлених сторін) та моніторинг (оцінка результатів) [7; 8]. Отже, інституційні ініціативи, спрямовані на використання ефекту передових технологій, дадуть промисловим підприємствам поштовх для інноваційно-креативного стрибка і переорієнтації на високотехнологічне виробництво.

Стимулювання попиту потребує обізнаності та фінансування. Навіть при створенні рамкових умов країни повинні стимулювати попит на нові технології та їх розвиток. Це вимагає цілеспрямованих зусиль для підвищення обізнаності підприємств про можливості та переваги використання цих технологій, сприяння фінансування їхнього освоєння. Також необхідно надавати цільову підтримку учасникам (наприклад, малим та середнім підприємствам), які відстають у технологічному розвитку.

Для підвищення інноваційної активності підприємств державі необхідно створити систему стимулювання підприємницької діяльності, особливо малого підприємництва. Оскільки, саме мале підприємництво є каталізатором інноваційної діяльності, створює можливість швидкого впровадження та тестування інновацій, характеризується швидким переходом від стадії інноваційних ідей до інноваційних продуктів, чого не спостерігається у великих компаніях.

Інноваційний розвиток підприємств залежить від ефективних векторів його економічного розвитку, пріоритетних напрямів діяльності, оптимізації витрат, перспектив покращення ринкових позицій, підвищення якості продукції, забезпечення конкурентоспроможності та економічного потенціалу країни в цілому.

Не можна забувати, що розвиток інноваційних технологій і впровадження відповідних змін у виробництво вимагає значної концентрації та ресурсів. Перш ніж приступити до повномасштабного впровадження інноваційних технологій на підприємстві, слід робити невеликі, але сплановані кроки, щоб перевірити різні варіанти технічних, управлінських та політичних рішень з урахуванням бажаних цілей.

І, нарешті, основна увага має приділятися ефективному використанню професійно-кваліфікаційного та дослідницького (творчого) потенціалів з метою забезпечення можливості освоєння промисловими підприємствами нових технологій. У той же час

держава має сприяти створенню та розширенню цих можливостей, відкриваючи навчальні центри та застосовуючи нові підходи до технічної і професійної освіти і підготовки, що відповідає новим потребам підприємств. Крім того, важливим чинником розвитку інноваційних технологій та їх адаптації до місцевих умов є розширення масштабу і кількості науково-дослідних установ, які безпосередньо займаються зазначеними технологіями.

Висновки. Отже, інноваційні технології – це набір методів та засобів, які супроводжують всі етапи впровадження інновацій в компанії та забезпечують її інноваційну політику. Інноваційна технологія, орієнтована на формування творчого, технічного, системне мислення, здатності генерувати нестандартні технічні ідеї при вирішенні виробничих завдань. Таким чином, інноваційні технології є базисом формування економічного потенціалу держави, що базується на використанні високих технологій та інтелектуальної власності.

Для розвитку підприємств будь-якої галузі вітчизняної економіки необхідні умови, за яких інноваційні технології використовувалися б максимально ефективно, що вимагає від них постійного оновлення та трансформації, здатності до сприйняття і впровадження інновацій, а отже, підвищення економічного потенціалу України.

Таким чином, впровадження інноваційних технологій, проактивна промислова політика, цифрова грамотність суспільства, відповідні навички працівників та освіта, дадуть можливість українським підприємствам наростити економічний потенціал та посісти гідне місце не тільки на внутрішньому, а й і глобальному ринку створення доданої вартості.

1. Про інноваційну діяльність : Закон України від 04.07.2002 р. № 40-IV. *Відомості Верховної Ради України*. 2002. № 36. Ст. 266. 2. Меркулов М. М. Науково-технологічний розвиток і управління інноваціями / відп. ред. В. І. Захарченко. Одеса : Фенікс, 2008. 341 с. 3. Євтушевська О. В. Роль інноваційних технологій у розвитку суспільства. *Інвестиції: практика та досвід*. 2013. № 21. С. 14–16. 4. Шевченко О. О. Інновації та їх інвестиційне забезпечення: методологічний аспект / М-во освіти і науки України, Донбас. держ. машинобуд. акад. Краматорськ : ДДМА, 2009. 167 с. 5. Урядовий кур'єр. URL: <https://ukurier.gov.ua/uk/articles/i-najsilnishomu-potribna-pidtrimka/>. (дата звернення: 20.04.2023). 6. Andreoni A. and Anzolin G. A revolution in the making? Challenges and opportunities of digital production technologies for developing countries. 2019. URL: <https://www.unido.org/api/opentext/documents/download/16423347/unido-file16423347>. (дата звернення: 20.04.2023). 7. Rodrik D. New Technologies, Global Value Chains, and Developing Economies. NBER Working Paper No. 25164. 2018. 8. Rodrik D.

Industrial Policy for the 21st Century. In *One Economics, Many Recipes*. Princeton : Princeton University Press, 2007.

REFERENCES:

1. Pro innovatsiinu diialnist : Zakon Ukrainy vid 04.07.2002 r. № 40-IV. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*. 2002. № 36. St. 266.
2. Merkulov M. M. *Naukovo-tehnolohichni rozvytok i upravlinnia innovatsiinykh / vidp. red. V. I. Zakharchenko*. Odesa : Feniks, 2008. 341 s.
3. Yevtushevska O. V. Rol innovatsiinykh tekhnolohii u rozvytku suspilstva. *Investytsii: praktyka ta dosvid*. 2013. № 21. S. 14–16.
4. Shevchenko O. O. Innovatsii ta yikh investytsiine zabezpechennia: metodolohichni aspekt / M-vo osvity i nauky Ukrainy, Donbas. derzh. mashynobud. akad. Kramatorsk : DDMA, 2009. 167 s.
5. Uriadovyi kurier. URL: <https://ukurier.gov.ua/uk/articles/i-najsilnishomu-potribna-pidtrimka/>. (data zvernennia: 20.04.2023).
6. Andreoni A. and Anzolin G. A revolution in the making? Challenges and opportunities of digital production technologies for developing countries. 2019. URL: <https://www.unido.org/api/opentext/documents/download/16423347/unido-file16423347>. (data zvernennia: 20.04.2023).
7. Rodrik D. New Technologies, Global Value Chains, and Developing Economies. NBER Working Paper No. 25164. 2018.
8. Rodrik D. Industrial Policy for the 21st Century. In *One Economics, Many Recipes*. Princeton : Princeton University Press, 2007.

Shvets F. D. [1: ORCID ID: 0000-0001-9163-142X],

Candidate of Engineering (Ph.D.), Associate Professor,

Vasyliv V. B. [1: ORCID ID: 0000-0003-4152-3345],

Candidate of Engineering (Ph.D.), Associate Professor,

Shvets M. D. [1: ORCID ID: 0000-0003-1445-5199],

Candidate of Engineering (Ph.D.), Associate Professor

¹*National University of Water and Environmental Engineering, Rivne*

INFLUENCE OF INNOVATIVE TECHNOLOGIES ON THE DEVELOPMENT OF THE ECONOMIC POTENTIAL OF UKRAINE

The article defines the concepts of ‘innovation’, ‘innovative technology’ and economic potential. It considers classification of innovations and the process of introduction of innovative technologies at enterprises. It has been determined that the introduction of innovative technologies into the production process of enterprises should be synchronized with the strategy of their development on the basis of development of an effective system of business process management, taking into account resource capabilities and limitations, which will allow them to move to a qualitatively new level. The influence discloses of internal and external factors on the introduction of innovative technologies. The main problems faced by the vast majority of industrial enterprises in the process of using new technologies are identified

and grouped by directions. There are identified potential benefits of introducing innovative technologies in the context of supporting sustainable industrial development. It has been revealed the influence of innovative technologies on the characteristics and functionality of goods and services that lead to an increase in income and competitiveness of enterprises. It is established that innovative technologies create opportunities for the restoration of industrialization and acceleration of economic growth of enterprises through the creation of new products and integration of production and service activities. It has been determined the directions of improvement of the process of introduction of innovative technologies at enterprise. It is established that the innovative development of enterprises has a positive impact on the economic potential of the country and depends on the effective vectors of their economic development, priority areas of activity, cost optimization, prospects for improving market positions, improving product quality, and ensuring competitiveness in general.

Keywords: innovations; technologies; innovative technologies; implementation; economic potential.

Отримано: 21 квітня 2023 року
Прорецензовано: 26 квітня 2023 року
Прийнято до друку: 23 червня 2023 року